věstník 8. oddílu vodních skautů Mladá Boleslav
leden 2022
sranda musí bejt!
XXXIX

Kim 04

STRÁNKA VÝSLEDKŮ

BODOVÁNÍ JEDNOTLIVCŮ
PROSINEC 2021

1.	**Jiskráč**	**20**
2.	**Borůvka**	**19**
2.	**Plavec**	**19**
4.	Matěj	18
5.	Kubys	16
6.	Kanička	15
6.	Rob	15
8.	Maru	15
9.	Smajlík	14
10.	Svišť	13
10.	Vítek	13
12.	Šikula	12
12.	Bambule	12
14.	Simča	10
15.	Ondra	9
16.	Dispro	8
16.	Tarzan	7
17.	Delfín	6
18.	Zubr	4
18.	DR	4
18.	Lumík	4
21.	Čáp	2
21.	Anika	2
21.	Lískáč	2
21.	Teri	2
21.	Pepíno	2
28.	Elda	0
28.	Matouš	0

BODOVÁNÍ DRUŽIN
PROSINEC 2021

1.	**Zelená**	**13**
2.	**Žlutá**	**10**
4.	Modrá	7
4.	Červená	7

Stoprocentní docházku měli:

SVIŠŤ, ONDRA, KANIČKA, SIMČA, ROB, BORŮVKA, PLAVEC, JISKRÁČ, VÍTEK, SMAJLÍK

V prosinci byly 4 oddílové podniky.

KAREL ČAPEK
LEDEN

Kdybych se na Nový rok ráno probudil jako Pánbůh, – nebo ne, to by nešlo, neboť Bůh nikdy nespí; tedy kdybych se na Nový rok probudil jako svatý Petr, řekl bych si: "Copak bych měl letos udělat pro ty čerchmantské Čechoslováky? Oni jsou to sic kacíři a někdy, hrom do nich!, holota nevděčná; ale něco z nich může být. Já myslím, že mají trochu drsné povětří; snad proto jsou tak zlostní a zarytí. V létě mají horko a bouřlivo, že na sebe podrážděně vrčí; a v zimě jim mrzne tak, že každý myslí jen na sebe a k těm druhým je jako rampouch. To dělá to klima. A proto se jim nic nelíbí; zima je jim příliš studená a léto příliš horké; je-li něco černé, je jim to příliš černé, a je-li něco bílé, je jim to příliš bílé; jakživo jim nic není recht. To si tak zvykli z toho svého počasí. Ale počkejte, darebníci, já vám ukážu; nadělím vám počasíčko jako někde u moře; dám vám vlídné zimy, – se sněhem, to se rozumí, takový snížek je dobrota; a lahodná léta se sluncem i vlažičkou, – to by v tom byl čert, abych vás nepředělal. Kdybyste vy sami byli na sebe vlídnější, bylo by vaše počasí mírnější; ale když nechcete začít vy, začnu já. Pomáhej vám Pánbůh v novém roce!"

Karel Čapek, Kalendář

CO BUDE
ZPRÁVY Z ODDÍLU

5. 1. – Vánoční Tříkrálová schůzka

Proběhne program přesunuté Vánoční schůzky. Tombola nebude. Konec v 19 hodin.

8. 1. – Družinové výpravy

Družinové výpravy zaměřené na zimní přírodu a zálesáctví připravují kormidelníci pod dohledem svých družinových patronů.

12. 1. – Oddílová schůzka

19. 1. – Oddílová schůzka – Mistr uzlování

21. - 23. 1. – Zimní běžkařská výprava

Sraz v pátek v 17.30 na hlavním vlakovém nádraží. Buďte tam včas! Návrat v neděli v 17.14 tamtéž. Jedeme k Landovi na chatu do Hirschwinkelu. S sebou běžky, zimní a sportovní oblečení. Jinak věci dle výstrojníku a jak jste zvyklí. 300 Kč. Postaráme se i o ty, kteří by běžky neměli. Bližší info na oddílovkách před výpravou.

26. 1. – Družinové schůzky

První družinové schůzky s tvorbou družinových nástěnek mají na starost kormidelníci, pod dohledem svých patronů.

2. 2. – Oddílová schůzka – Mistr uzlování

9. 2. – Oddílová schůzka – Hudební

---

11. 12. proběhla na loděnici velká brigáda. Máme nové regály v loděnici i klubovně, skříně, všechno krásně uložené, konečně normální trvanlivé nádobí… Děkujeme PK a všem za pomoc!

Covid nám opět komplikuje oddílový život. Museli jsme odložit Vánoční schůzku na 5. ledna. Bude to tedy schůzka Tříkrálová.

Všem přátelům oddílu, rodičům a známým přejeme úspěšný vstup do roku 2022 a stále pevné zdraví!

Od letošního roku v oddíle postupně zavedeme družinový systém. Uvidíme, jak nám to bude fungovat. Kormidelníky máme šikovné!

Fixe a Ještěra čekají na konci ledna čekatelské zkoušky. Hodně štěstí!

CO BYLO

1. 12. – Oddílová schůzka
Dnes se nás schází poskrovnu. Mnoho dětí je totiž v karanténě. Značnou část schůzky dostávají družiny volný prostor k tvorbě scének na Vánoční schůzku a také k vymýšlení tajné činnosti. Žlutá je oslabena a nemá na schůzce ani kormidelníka, ani člunaře. Zařizujeme spojení na dálku, hrajeme rychlou Kimovku a rozchod domů.

8. 12. – Oddílová schůzka – Mikulášský běh
Scházíme se tradičně v 16 hodin ve slibném počtu. Fretka nejdříve informuje o vydání Kima, zapalujeme druhou svíci na adventním věnci. Poté už vyrážíme ven. Startuje se na začátku Krásné louky, běží se tradičně až k Česaně. I když je poměrně mrazivo, většina shazuje svršky a běží pouze v mikině. Závod vyhrává Jiskráč, který předbíhá všechny větší skauty. Pak se přesouváme ke schodům, kde proběhne další část Mikulášského běhu. Výběh do schodů se běží po dvojicích a nejprve s menšími protesty. Nakonec ale všichni zapáleně bojují o co nejlepší umístění. Zbývá nám závod družin – která z nich se zvládne v co nejrychlejším čase dostat do malé díry ve skále. Na klubovně ti nejlepší dostávají hodnotné ceny. Něco sladkého ale dostal za odměnu každý.

15. 12. – Oddílová schůzka
Na předvánoční schůzku měly družiny za úkol donést těsto na cukroví. Ještě zapalujeme třetí adventní svíčku a můžeme jít na to. Každá družina si rozbaluje své těsto a začíná ho zpracovávat. Výběr je rozmanitý – vykrajujeme linecké, tvarujeme rohlíčky nebo plníme vosí hnízda, a klubovnou se line vůně prvního upečeného cukroví. Do hodiny máme hotovo. Zbytek schůzky samostatná práce družin, výzdoba a přípravy na Vánoce.

18. 12. – Vánoční výprava do Prahy
Scházíme se před jedenáctou na hlavním vlakovém nádraží. Pro náš oddíl je to výprava komorní, je nás jen 5, zbytek dětí zůstal společně s Fretkou v karanténě. Počty spolehlivě doplňují děti a rodiče z ostatních oddílů, takže o lístky je postaráno. Rozdělujeme se do aut a vyrážíme směr Černý most. Zde nastupujeme na metro, se skauty vystupujeme na náměstí Republiky a na Národní třídu docházíme pěšky. Fasujeme lístky a máme asi hodinu čas na rozchod. Ve 14 hodin už sedíme v hledišti Národního divadla a netrpělivě čekáme na začátek představení Louskáček. Po skončení se jdeme rychle projít Prahou a poté už spěcháme na metro. Do Boleslavi dorážíme kolem šesté hodiny. Byla to krásná Vánoční výprava, jen je škoda, že o ní přišlo tolik lidí.

19. 12. – Betlémské světlo
Dne 19. 12. se náš oddíl, jak je tomu už několik let zvykem, zapojil do rozdávání Betlémského světla. Akce proběhla v kostele Nanebevzetí Panny Marie, kde jsme se krátce před osmou sešli (Mary, Pampeliška, Landa, Svišť), abychom ve vstupním prostoru kostela připravili stoleček na rozdávání lucerniček a svíčky. Na zapalování svíček při mši zanedlouho dorazilo i několik Piškotů. Zájemců o Betlémské světlo bylo i letos hojně, a tak jsme se během dvou mší, které dopoledne proběhly, téměř nezastavili – svou roli v tom sehrál i silný vítr, který většině lidí po pár krocích sfoukl svíčku, načež se všichni vytrvale vraceli a zkoušeli štěstí znovu. Lucerničky na svých předvánočních schůzkách vyráběli Benjamínci a dílo se jim evidentně vydařilo, protože nám ve dvanáct hodin, kdy jsme rozdávání ukončili, nezbyla ani jedna. Za organizaci a komunikaci s farou patří dík Náprstkovi, který tahal za potřebné nitky z karantény a za logistickou podporu panu Marešovi. Doufejme, že za rok to bude bez karantén a bude se moci zúčastnit i co nejvíce členů Bobřího oddílu.

ZAPSALI: PAMPELIŠKA, BETLÉMSKÉ SVĚTLO – LANDA; UPRAVIL: JEŠTĚR

VÁCLAV HAVEL (1936-2011)

V sobotu 18. prosince, kdy se konala oddílová výprava do Prahy na představení Louskáčka, to bylo deset let, co odešel poslední československý a první český prezident Václav Havel.

Několikrát vězněný disident, kritik komunistického režimu a bojovník za lidská práva se stal spoluzakladatelem Charty 77. Po sametové revoluci roku 1989 spoluzaložil protikomunistické hnutí Občanské fórum. Byl zvolen posledním prezidentem Československé socialistické republiky a dovedl naši zemi po 40 letech k prvním svobodným volbám.

Václav Havel byl dramatikem a spisovatelem. V jeho díle se objevují prvky absurdního dramatu a kritika totalitního režimu. Osobně se znal s mnoha osobnostmi z oblasti kultury, a jak jistě víte, byl také skautem.

Nedokážu si představit život bez tohoto výjimečného člověka, který byl hlavou naší země po většinu mého dětství. I v době, kdy již nezastával prezidentský úřad, byl mým idolem, neboť neustále hájil lidská práva ve světě, kulturu a slušnost v naší společnosti. Byl to intelektuál, ze kterého vyzařovala skromnost, pokora, tolerance a lidskost. I přes některá jeho kontroverzní rozhodnutí (kdo ve svém životě někdy něco takového neučiní?), patří neodmyslitelně mezi největší představitele českých dějin a je pro mě esenciální osobností moderního Česka a dnešní společnosti. Nezapomínejme a připomínejte si jeho odkaz.

Když jsem před deseti lety hrdě pochodoval v Praze jeho pohřebním průvodem, proudila ve mně energie sounáležitosti se vším, co se v naší zemi děje. V té době jsem dozrál konečného přesvědčení, že já a kdokoliv z nás jsme podstatným článkem naší demokracie a že bez naší práce, úsilí a zodpovědnosti není tak těžké o ni přijít. A mé srdce volalo: „Nikdy v životě nezapomeň. Pravda a Láska, nechť vždy vítězí nad lží a nenávistí“. Díky bratře Chrobáku, vždy zůstaneš prezidentem mého srdce!

GENEALOGICKÉ OKÉNKO
ČEŠI VE VÍDNI

V minulé době, za časů společného státu s Rakouskem byla Vídeň jakožto hlavní město přirozeně obydlená početnou českou menšinou. Češi zde pracovali jako řemeslníci, obchodníci, velmi často také jako služebnictvo bohatých měšťanů, nebo jako nejrůznější dělníci a zaměstnanci velkých podniků. V 19. a na počátku 20. století tvořili živou komunitu pěstující českou kulturu, organizující divadlo, koncerty, vzdělávání a zábavu. Působil zde i Sokol nebo česká Komenského škola, jejímž pozdějším absolventem se stal například bývalý ministr zahraničí Karel Schwarzenberg. Tato dvojjazyčná škola funguje dodnes.

Za prací do Vídně přišel i můj prapradědeček *Tomáš Kubíček*, narozený roku 1854 v Bavorově, se svou ženou *Josefínou Čouzovou*, taktéž pocházející z jižních Čech, se kterou se roku 1884 oženil v Gmündu (České Velenice). Prapradědeček byl strojvedoucím na Franz-Josefs-Bahnhof a mimo jiné jezdil třeba na trati Vídeň-Cheb. Bydliště našli nejprve v Neubau, nedaleko historického centra a pak v Döblingu, na severozápadě města. Ve Vídni se narodilo všech jejich 7 dětí, včetně mojí prababičky.

Jedno z nich, *Marie Anna* (nar. 1888), zemřela jako dítě ve dvou letech. Ostatní prožívali ve Vídni radostné, bezstarostné mládí. Pak však přišla bída 1. světové války, starý stát a systém zanikl, vzniklo Československo a rodiče to táhlo zpět do rodných jižních Čech. Vybrali si Chotoviny u Tábora, neboť to byla trochu větší vesnice s dobrou dostupností po železnici. Jejich nejmladší dcera *Pavla Kubíčková* (nar. 1897), moje prababička, musela jít s rodiči. Starší sourozenci měli možnost svobodné volby.

Ale komu by se chtělo v 21 letech odejít z Vídně do jihočeské vesnice! V Chotovinách se žilo jinak než ve velkoměstě, zábava tu byla jiná, lidé úplně jiní. Když se prababička přihlásila do místního Sokola, některé děti se jí prý smály, jak se může k nim hlásit, když neumí pořádně česky. Nechápaly, že do Sokola chodila už ve Vídni. Do české školy ve Vídni chodily pouze dva nejstarší sourozenci, ale ostatní navštěvovali už školu německou, prostě proto, že by to do české měly daleko přes město. Prababička česky mluvila, ale pravopis se musela učit sama celý život. Roku 1923 se však Pavla v Chotovinách šťastně vdala, odešla do Mladé Boleslavi a nakonec
tu máte mě… Zemřela roku 1988 v Mladé Boleslavi. Ale co ostatní sourozenci?

Nejstarší *Karel Kubíček* (nar. 1885) se jako inspektor státních drah také vrátil do Československa. Potomci jeho dcery žijí v Čechách, ale jeho syn po 2. světové válce emigroval zpátky do Vídně, kde roku 2005 zemřel. Jeho dcera si ve Vídni vzala zase jiného českého emigranta a jejich potomstvo žije tam.

Josefína Anna Marie Kubíčková (nar. 1886) zůstala bezdětná ve Vídni. Byla učitelkou ručních prací na českých školách Komenského. Roku 1937 odjela strávit své poslední chvíle do Chotovin.

Hermína Kubíčková (nar. 1890) byla učitelkou v mateřské škole ve Vídni. V roce 1934 se stala její ředitelkou. Po obsazení Rakouska nacistickým Německem (1938) nesměla jako Češka tuto práci vykonávat. Roku 1947 žádala o české občanství, avšak to jí bylo pro „národní a politickou nespolehlivost“ zamítnuto. Teta „Mína“, jak se jí vždy u nás doma říkalo, se tak stala typickou obětí nesmyslných národnostních nebo ideologických bojů.

GENEALOGICKÉ OKÉNKO
ČEŠI VE VÍDNI

Díky tomu, že (ona i ostatní příbuzenstvo) zůstala ve Vídni, měla však naše rodina unikátní možnost ji navštěvovat a být alespoň takto v kontaktu se „západním světem“. Hermína zemřela bez potomků roku 1997 ve věku 106 let ve Vídni.

Camillo Kubíček (nar. 1892) zapustil kořeny ve Vídni. Stal se grafikem a malířem, živil se technickou a reklamní kresbou. Založil vlastní ateliér. Loga, znaky, nebo třeba plakáty mnoha rakouských firem jsou jeho dílem. Vzal si

Anna Kubíčková (nar. 1895) odešla do Chotovin. Byla varhanicí a učila hru na klavír. Její rozsáhlé potomstvo žije různě po Česku, některé rodiny ve Švýcarsku. Zemřela v Chotovinách roku 1990.

V tomto krátkém příspěvku jsem se chtěl podělit o to, jak zajímavé mohou být osudy i obyčejné rodiny, která žije mimo svou původní vlast, a během toho se stanou významné geopolitické změny, kterých bylo 20. století plné. Jak žít jen pár hodin cesty daleko mohlo tehdy rozhodnout o vaší budoucnosti a budoucnosti vašich potomků. Taky někdo z vašich předků žil ve Vídni, nebo tam stále máte příbuzné?

A vůbec, vyrazte hned do Vídně! Kromě toho, že je tam co objevovat, určitě se tam budete, tak jako já, cítit jako doma!

MULTIMEDIA

Sonda, co se dotkla Slunce

V průběhu prosince roku 2021 oznámila Americká geofyzikální unie na svém zasedání ohromnou novinu, totiž průlet sondy Parker Solar Probe sluneční korónou, vnější atmosférou naší domovské hvězdy. Stalo se tomu vůbec poprvé v historii. Průlet se uskutečnil v dubnu loňského roku a byl to již 8. z 24 plánovaných. Sonda se pohybovala rychlostí až 100 kilometrů za vteřinu, čímž se stala nejrychlejším člověkem vyrobeným objektem. Ve sluneční koróně se teploty pohybují i okolo milionů stupňů, sonda v ní mimo jiné zkoumá, proč se tamní teploty pohybují takto vysoko, na samotném povrchu Slunce jsou třeba mnohem nižší, asi kolem 5500 stupňů.

Stadion z lodních kontejnerů???

Jak možná víte, v tomto roce se v Kataru odehraje mistrovství světa ve fotbale, k čemuž budou potřeba stadiony (na písečných dunách by si asi moc nezahráli, že jo). No a taky možná víte, že takovéto velké stadiony postrádají často po skončení události, pro kterou byly stavěny, smysl - však se klikněte třeba na sportoviště po olympiádě v Aténách. A tak si v Kytaru řekli, že postaví plně rozložitelný stadion. Navrhlo ho studio Frenwick Irbarren Architects mimo jiné s cílem zisku pětihvězdičkového hodnocení v Global Sustainability Assessment System. A jak to provedli? Postavili ho z lodních kontejnerů, celkem z 974, odtud mimochodem pochází i jméno stadionu - Stadium 974. Stadion pojme 40 000 lidí a díky důmyslné umístěným mezerám v konstrukci nemusí být klimatizován. Po skončení turnaje bude stadion rozebrán a přemístěn na jiné místo.

Nástupce Hubbla je ve vesmíru

Píše se 25.12. 7:20 místního času z Francouzské Guyany vzlétla raketa Ariane 5 Evropské kosmické agentury (ESA). Na sobě nese přímo spektakulární náklad, totiž Vesmírný teleskop Jamese Webba. Jedná se o nástupce Hubbleova vesmírného teleskopu a bude svým 6,5 metrů širokým zrcadlem skládajícím se z 18 šestiúhelníkových zrcadel menších sledovat mnohem širší spektrum než právě zmíněný Hubble, dohledné proto mnohem dál do historie vesmíru, blízko samotnému velkému třesku. Zaparkuje na takzvané orbitě L2, která se nachází daleko za Měsícem a která mu umožní stabilně zůstat schovaný za Zemí, nebude totiž obíhat tuto, nýbrž Slunce.

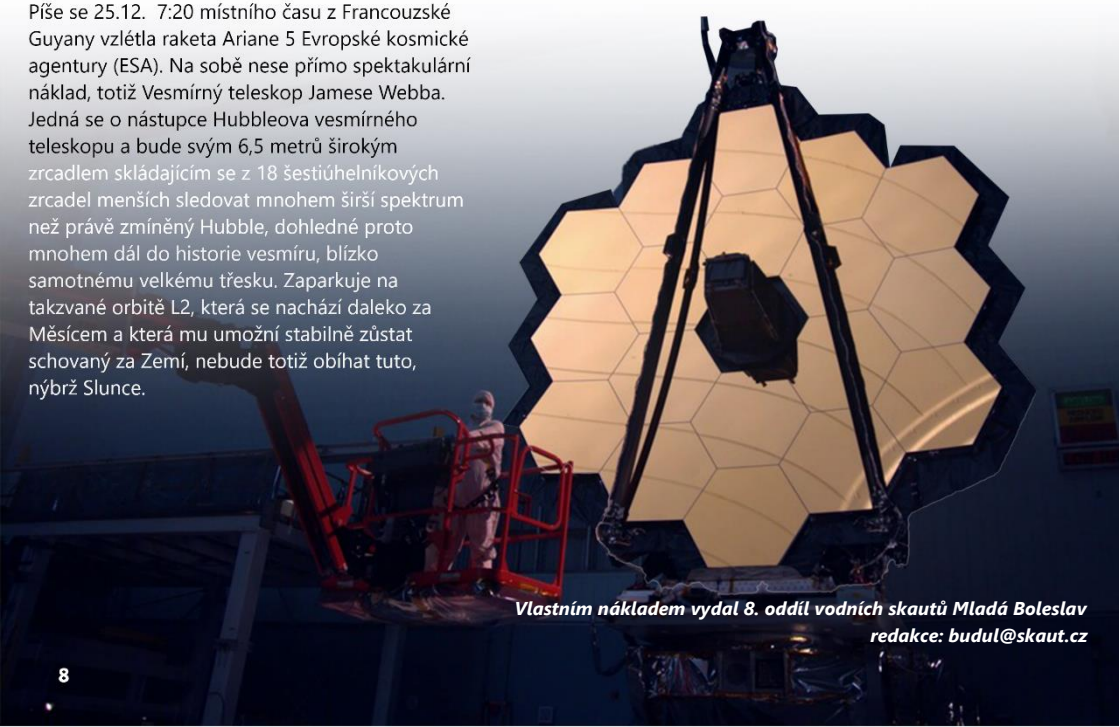

Vlastním nákladem vydal 8. oddíl vodních skautů Mladá Boleslav
redakce: budul@skaut.cz